పెళ్ళి

ఆంధ్రభూమి వీక్లీ, 9 అక్టోబర్, 2003

శనివారం సాయంత్రం హోటల్ అలకాపురి రూఫ్‌గార్డెన్స్‌లో ఉన్నారు... రోహన్, వినయ్, హరీష్, గిరిధర్!

బాల్యం నుంచీ స్నేహితులైన ఆ నలుగురూ ప్రతి శనివారం అక్కడ కలుసుకొని, కాసేపు కబుర్లు చెప్పుకోవడం వారికి అలవాటు.

"ఈరోజు నర్మద నాతో మాట్లాడింది!" అన్నాడు వినయ్ కాఫీ త్రాగటం పూర్తిచేశాక.

"ఆమె మీ ఆఫీసులో చేరి నెలరోజుల పైనే అయిందిగా! ఇన్నిరోజులకా నీతో మాట్లాడ్డం!?" అన్నాడు రోహన్.

"మాట్లాడ్డం అంటే క్లోజ్‌గా మాట్లాడ్డం అని! నువ్వు వాణ్ణి చెప్పనివ్వు!" అని రోహన్‌తో అని, "నువ్వు చెప్పరా ఏం జరిగిందో..." అన్నాడు హరీష్- కుతూహలంగా వినయ్ వైపు చూస్తూ.

"ఈరోజు ఆఫీసులో అందరూ వెళ్లిపోయాక నా గదిలోకి వచ్చి పిచ్చాపాటి మాట్లాడుతూ కూర్చుంది. మధ్యలో ఆమె భర్త ప్రస్తావన వచ్చి ఏడ్చింది. నేను ఆమె భుజంపై చేయివేసి ఓదార్చాను. ఆమె చెయ్యి తీయమని చెప్పలేదు. నా చేతిని గట్టిగా పట్టుకొని కూర్చుంది.

తర్వాత వెళ్లి వస్తానని చెప్పింది. 'నేనూ రానా?' అంటే, 'వీలుచూసుకొని ఓ ఆదివారం రండి!' అని వెళ్లిపోయింది."

"కంగ్రాచ్యులేషన్స్... అసాధ్యుడివి నువ్వు!" అన్నాడు గిరిధర్.

"ఇంతకీ... నర్మద అందంగా ఉంటుందా?" హరీష్ ప్రశ్నించాడు.

"అందంగా లేకుంటే నేను ఆసక్తి చూపిస్తానా? నర్మదను ఒకసారి చూస్తే చూపు మరల్చాలనిపించదు. మంచి ఎత్తు, ఎత్తుకు తగ్గ లావు. ఆమె భర్త ఆర్మీలో ఆఫీసర్‌గా ఉండేవాడు. కార్గిల్ వార్‌లో చనిపోయాడు. పదేళ్ల కూతురుంది ఆమెకు. అయితే అంత పెద్ద కూతురికి తల్లని ఆమెను చూసిన వాళ్ళెవరూ అనుకోరు!" వినయ్ చెప్పే విధానం చూస్తే అతను కళ్ళముందు నర్మదను ఊహించుకొంటూ తన్మయత్వంతో చెబుతున్నాడనిపించింది రోహన్‌కు.

"ఆమె ఎక్కడుంటోంది?" హరీష్ అడిగాడు.

"బృందావనంలో ఓ ఫ్లాట్ కొని అందులో ఉంటోంది. అడ్రస్ ఇంకా అడగలేదు."

"మరి, రేపు ఆమె ఇంటికి వెళ్లవా?" గిరి అడిగాడు.

"ఈరోజు పిలిచి రేపు వెళ్లిపోతే ఏం బావుంటుంది? 'స్లో అండ్ స్టడీ- విన్స్ ది రేస్' పద్ధతిని నమ్ముతాను నేను."

"అయితే ఇకపై ప్రతి శనివారం మాకు ఎన్నెన్నో విశేషాలు చెబుతూ ఉంటావన్నమాట!" అన్నాడు గిరి.

"నా సంగతి సరే! నువ్వు మీ ప్రక్కింటి పంకజాక్షినో, వెనకింటి వనజాక్షినో లైన్ వేస్తున్నానన్నావు. ఎనీ ప్రోగ్రెస్?" గిరిధర్‌ని అడిగాడు వినయ్.

"ఆమె పేరు విశాలాక్షి! ప్రస్తుతానికి విశాల అందాం. ఆమె బాగా క్లోజ్ అయ్యాక 'విశాల్' అని పిలుస్తాను" అన్నాడు గిరి.

"నువ్వెలాగైనా పిలుచుకో... ముందు విషయం చెప్పు!" అసహనంగా అన్నాడు హరీష్. ఇటువంటి విషయాలంటే అతనికి ఆసక్తి ఎక్కువ.

"విశాల మా ప్రక్కింట్లో ఉంటుంది. సన్నగా, పొడుగ్గా ఉంటుంది. చూస్తున్నకొద్దీ చూడాలనిపించే అందం ఆమెది. సన్నగా ఉన్నా- మంచి దేహసౌందర్యం ఆమె ఎస్సెట్! ఆమె భర్త ఓ చిరుద్యోగి. సన్నగా, నల్లగా ఉంటాడు. విశాలకు ఏ విధంగానూ అతను సరిజోడీ కాదు. వాళ్ళకు ఇంకా పిల్లలు పుట్టలేదు."

"బాగుంది! మరి, ఆమె ఉంటున్నది మీ ప్రక్కింట్లోనే కదా! అర్చనకు తెలియకుండా ఆమెని ఎలా చూడగలవు? మాట్లాడగలవు?" హరీష్ ప్రశ్నించాడు.

"విశాల రోజూ మంచినీళ్ల కోసం మా ఇంటికి వస్తుంది. పేపరు చదువుతూ, మధ్యమధ్యలో ఆమెను చూస్తూ ఉంటాను. ఓసారి మా ఇంట్లో అందరూ ఊరికెళ్లారు. ఆమె నీళ్లు పడుతున్నంతసేపు

నేను జోకులు వేసి నవ్వించాను. అప్పట్నుంచీ కాస్త క్లోజ్‌గా ఉంటోంది. ఇంకా అసలు విషయం మాట్లాడలేదు."

"ఎనీవేం... ఐ విష్ యు ఆల్ ద బెస్ట్‌రా!" అన్నాడు వినయ్.

"రోహన్... నువ్వు చెప్పు... మా అందరిలోకి అందగాడివి. నువ్వూ ఎవరికైనా లైన్ వేస్తున్నావా?" అడిగాడు గిరిధర్.

"లేదురా... నాకా అవసరం లేదు. నేను నా జీవితంలో అత్యధికంగా ప్రేమించింది నా భార్యనే! ఆమెకు మోసం చెయ్యలేను. పైగా ఆమెవల్ల తృప్తిగా, సంతోషంగా ఉన్నాను."

"మేమూ మా భార్యలతో సంతోషంగానే ఉన్నాం. కాకపోతే జస్ట్ ఫర్ ఛేంజ్ అండ్ వెరైటీ! ఇంట్లో భార్య వండిపెడుతున్నా అప్పుడప్పుడూ హోటల్‌లో మనం తినడం లేదూ..? అలాగే ఇదీ!" అన్నాడు వినయ్.

"హోటల్స్‌లో తింటున్నది మీరే కాదు- మీ భార్యలు కూడా తింటున్నారు!" అన్నాడు రోహన్.

వెంటనే వినయ్, గిరి మొహాలు మాడ్చుకున్నారు.

"సారీరా... మీ భార్యల్ని అవమానించాలని నేను అనలేదు. ఈ ఊరికి ఆ ఊరెంత దూరమో- ఆ ఊరికి ఈ ఊరూ అంతే దూరమని చెప్తున్నాను. మన భార్యలు మనపట్ల సిన్సియర్‌గా ఉండాలని మనం ఎలా అనుకుంటామో- వాళ్ళూ మననుంచి ఆ సిన్సియారిటీని ఎక్స్‌పెక్ట్ చేస్తారు!" అన్నాడు రోహన్.

"వాణ్ణి కదపకండిరా! వాడసలే 'టీటోటలర్.' కాసేపు వాడు మనతో అలా మాట్లాడాడంటే మనం కూడా వాడిలా ప్రవరాఖ్యులమైపోతాం!" అన్నాడు గిరి.

"నువ్వు చెప్పరా హరీ! ఎనీ ఎక్స్‌ట్రా మారిటల్ రిలేషన్స్?"

- వినయ్ హరిని అడిగాడు.

"ఇంకా అటువంటిదేం మొదలుపెట్టలేదు నేను!" అన్నాడు హరీష్.

"ఎవరైనా నీ మనసులో ఉన్నారా?"

"ప్రస్తుతానికి ఎవరూ లేరు."

"అబ్బః... ఇంతసేపటికి ఓ శుభవార్త విన్నాను నేను!" అన్నాడు రోహన్ ఆనందంగా.

"ఇప్పుడు ఆనందంగానే ఉంటావు. నీకు అరవైఏళ్లు వచ్చాక జీవితం ఎంత వృథాగా గడిపేశావో తెలుసుకొని బాధపడతావు. మమ్మల్ని తలచుకుని అసూయ పడతావు కూడా!" అన్నాడు గిరి.

"నాకు ఆ ఆలోచనే రాదు. ఎందుకంటే జీవితంలో సెక్స్ ఓ భాగమే! మనిషికి ఆనందాన్ని, అనుభూతిని ఇచ్చేవి ఎన్నో ఉన్నాయి. అయితే వాటి విలువ గుర్తించే మనసు మనకు ఉండాలి. ఉద్యోగంలో ప్రమోషన్లు, ఆఫీసులో మంచిపేరు, గుర్తింపు, పిల్లల చదువులు, వాళ్ళ పిల్లలతో ముద్దుముచ్చట్లు... ఇవన్నీ మనకు ఎంతో ఆనందాన్నిచ్చే విషయాలు. ఇంకా సమయం, ఓపిక ఉంటే తోటివారికి సహాయం చేయడంలో కూడా ఎంతో ఆనందాన్ని పొందవచ్చు."

"ఇప్పుడు మేం చేస్తున్నది కూడా ఓ రకంగా తోటివారికి సహాయమే!" నవ్వుతూ అన్నాడు వినయ్.

"నేను తమాషాకు చెప్పడం లేదు. దయచేసి మీ మనసుల్లో ఆ ఆలోచనల్ని మానండి. హాయిగా ఉన్న సంసారాల్లో కలతలు తెచ్చుకుని కాపురాల్ని నాశనం చేసుకోకండి!" అన్నాడు అభ్యర్థనగా వినయ్, గిరి వైపు చూస్తూ.

వాళ్ళిద్దరూ ఏం మాట్లాడలేదు.

చీకటి పడుతూండడంతో లైట్లు వేశారు. చల్లగా గాలి వీస్తోంది. స్టీరియోలో మంద్రస్థాయిలో పాట వినపడుతోంది. కొంతసేపు ఆహ్లాదకరమైన వాతావరణాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తూ మౌనంగానే ఉండిపోయారు.

కొంతసేపైన తర్వాత వినయ్-

"నువ్వు మరీ ఎక్కువ దూరం ఆలోచిస్తున్నావు రోహన్! మేం ఉమనైజర్స్ కాము. పెళ్ళయిన పదేళ్లకు, అందుబాటులో ఉన్న ఒకే ఒక ఆడదాన్ని కోరుకుంటున్నాం!" అన్నాడు.

"పరాయి ఆడదాన్ని!" రోహన్ అన్నాడు ఆ పదాల్ని వత్తి పలుకుతూ.

"అవును... పరాయి ఆడదాన్నే! అదీ వాళ్ళ ఇష్టంతోనే! దీనివల్ల మా కాపురాలే కూలుతాయనడం తెలివితక్కువతనం!"

"జీవితాల్ని మార్చేయడానికి ఒక గంట చాలు, ఒక సంఘటన చాలు వినయ్! నువ్వు నర్మద అందగత్తె అంటున్నావు. కానీ, నీ భార్య జ్యోతి కూడా అందగత్తే! ముఖ్యంగా నువ్వంటే ఎంతో ప్రేమ, నమ్మకం తనకి. మీ కుటుంబంతో ఉన్న పరిచయం, అనుబంధం వల్ల ఈ విషయం నాకు తెలుసు. నువ్వు పరాయి ఆడదానివైపు మొగ్గుచూపుతున్నావని తెలిస్తే జ్యోతి నిన్ను క్షమించదు. నిన్ను విడిచిపెట్టి పిల్లల్ని తీసుకుని వెళ్లిపోయినా ఆశ్చర్యం లేదు. నర్మదతో కొంతకాలం నీకు హ్యాపీగానే ఉంటుంది. తన కూతురు కాస్త పెద్దయ్యాక నిన్ను రావద్దంటుంది... తన వీక్‌నెస్ కూతురికి తెలియడం ఇష్టంలేక! పైగా, ఆమెకు నీకంటే తన కూతురే ముఖ్యం! అది నాచురల్! అప్పుడు నీ గతేమవుతుందో ఆలోచించు. అటు జ్యోతి, ఇటు నర్మద... ఇద్దరూ దూరమై జీవించాల్సి వస్తుంది. ఒక విషయం చెబుతాను వినండి- మగవాడికి ప్రతిరోజూ తన ప్రక్కన చోటిచ్చేది అతని భార్య మాత్రమే! ఈ నిజాన్ని తెలుసుకుంటే భార్య ఎంత విలువైనదో మీకు అర్థమవుతుంది" అన్నాడు రోహన్.

వినయ్ సీరియస్‌గా అతడు చెప్పింది విన్నాడు. తిరిగి ఏం మాట్లాడలేదు.

తర్వాత రోహన్ గిరి వైపు తిరిగి-

"వీడికి చెప్పిందే నీకూ అన్వయిస్తుంది గిరీ! నీకు ఇంకో ప్రమాదముంది. అది విశాల భర్త రూపంలో! భర్త ఎంత సన్నగా, పీలగా ఉన్నా... తన భార్య మరోవ్యక్తితో ఉండడం సహించలేడు. ఆ కోపం కసిగా మారి, అతనికి ఎక్కడలేని తెగింపు వస్తుంది. అందువల్ల నీలో ఉన్న దురాలోచనల్ని తరిమేసెయ్. బంగారం లాంటి అర్చనకు ద్రోహం చెయ్యొద్దు!" అన్నాడు.

గిరి కూడా మౌనంగానే విన్నాడు. కాసేపటి తర్వాత-

"ఈ అందమైన సాయంత్రాన్ని పాడుచేశావురా రోహన్!" అన్నాడు.

"లేదురా! మనం నలుగురం కలిసి మరెన్నో అందమైన సాయంత్రాలు గడపాలనే ఇన్ని మాటలు మాట్లాడాను. ఒరేయ్ః... తృప్తికి మించిన సుఖం లేదు. తృప్తి లేకుంటే సుఖమే లేదు!" అన్నాడు ముగింపుగా.

"ఈరోజు వీడి ఉపన్యాసాల వల్ల తల వేడెక్కిపోయింది. చల్లగా కాస్త బీరు తాగుదాం!" అంటూ గిరి బేరర్‌ని పిలిచి ముగ్గురికి బీర్ ఆర్డరిస్తూ "నువ్వు కూల్‌డ్రింక్ తాగుతావా?" అని రోహన్‌ని అడిగాడు.

"ఎందుకు తాగను? టీటోటలర్ కూల్‌డ్రింక్ తాగవచ్చు కదా?" అన్నాడు రోహన్ నవ్వుతూ.

ముగ్గురూ నవ్వారు.

● ● ●

ఉదయం నాలుగు గంటలకు వినయ్‌కి మెలకువ వచ్చింది.

లేచి కూర్చోబోయాడు. జ్యోతి తన చేతిని అతని మీదవేసి పడుకుని ఉండడంతో లేవలేకపోయాడు. మెల్లగా ఆమె చేతిని తీసి పక్కనపెట్టి, లేచికూర్చుని జ్యోతివైపు చూశాడు.

ఆమె మంచి నిద్రలో ఉంది. అందంగా, అమాయకంగా కనిపిస్తున్న ఆమెను చూస్తూ చాలాసేపు కూర్చుండిపోయాడు.

అతనికి రోహన్ మాటలు గుర్తొచ్చాయి... 'తను జ్యోతికి ద్రోహం చేయడం న్యాయమా? ఒకవేళ జ్యోతి తనను వదలివెళ్లిపోతే తను భరించగలడా? ప్రతిక్షణం తన గురించే ఆలోచిస్తూ, తనకేం కావాలో అమర్చిపెట్టే జ్యోతి లేకుంటే తను బ్రతకగలడా? రోహన్ చెప్పింది నిజం... తృప్తికి మించిన సుఖం మరొకటి లేదు. ఇక నర్మద గురించి ఆలోచించకుండా జ్యోతితో తృప్తిగా జీవనం సాగించాలి!' అనుకుంటూ జ్యోతి వైపు చూశాడు.

ఆమె కళ్ళు తెరుచుకొని అతనివైపే చూస్తోంది. వినయ్ తనవైపు చూడగానే "సుప్రభాతం!" అంది నవ్వుతూ.

"సుప్రభాతం..!" అన్నాడు తనూ నవ్వుతూ. 'జ్యోతిలాగే ఆమె నవ్వు కూడా అందంగా ఉంటుంది!' అనుకున్నాడు.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు? నేను నిద్రలో మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేసానా? పాపం... ఇంత తొందరగా లేచారు!" అని అడిగింది ప్రేమగా.

"లేదు..." అంటూ ఆమె ప్రక్కనే పడుకుని, ఆప్యాయంగా ఆమెమీద చేయి వేసి, 'నా మనసులోని డిస్టర్‌బెన్స్ తొలగించావు!' అనుకుంటూ పడుకున్నాడు నిశ్చింతగా.

● ● ●

"హలో విశాలగారూ!"

"ఎవరు?" కంగారుగా అడిగింది విశాల. అప్పుడే కరెంటు పోవడంతో– వచ్చింది ఎవరో ఆమెకు కనిపించలేదు.

"నేనండీ... మీ ఓనర్ని! సారీ... మీ ఇంటి ఓనర్ని!"

"గిరిధర్‌గారా?"

"అవును. నేను మీ ఇంటికి రావడం ఇష్టం లేదా ఏమిటి? నేను లోపల అడుగుపెట్టగానే లైటు ఆఫ్ చేశారు?!"

"అబ్బే... అదేం కాదండీ... కరెంటు పోయింది."

"మరి, క్యాండిల్ వెలిగించకపోయారా?"

"ఏదీ... కరెంట్ ఇప్పుడే పోయింది. ఇంతలో మీరొచ్చారు. ఉండండి... క్యాండిల్ వెలిగించి తెస్తాను. అర్చన కూడా వచ్చిందా?"

"అర్చనా, పిల్లలూ సినిమాకెళ్లారు."

"మీరు వెళ్లలేదా?"

"నాకు ఇంటరెస్ట్ లేదు."

లోపలికి పోబోతున్న ఆమె ఎదురుగా ఉన్న గిరిధర్‌ని ఢీకొంది.

"అబ్బాఁ..." నుదురు చేత్తో రాసుకుంటూ బాధగా అంది.

"అరెఁ... తగిలిందా? సోఫా ఎక్కడో నాకు కనిపించలేదు. మీకు దెబ్బలేం తగల్లేదు కదా!" చేతులు ముందుకు చాపుతూ అడిగాడు. అతని చేతులకు ఆమె ముఖం తగిలింది.

"నాకేం కాలేదు!" వెనక్కి జరిగి అంది.

అయితే... అతని చేతులు ఆగలేదు. ముందుకెళ్లి ఆమెను స్పృశించసాగాయి.

"మా ఆయనొచ్చే వేళయింది... వదలండి!"

"మీ ఆయన క్యాంపుకెళ్లాడు, ఆఫీసులో కనుక్కున్నాను!" అన్నాడు ఆమెను ఆక్రమిస్తూ.

పది నిమిషాల తర్వాత లేచి చీర సర్దుకుంటూ కిటికీ వైపు చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

"అరెఁ... అన్ని ఇళ్లలో కరెంటు సప్లయ్ ఉంది."

"నేను వెళ్లి మన మెయిన్ ఆన్ చేస్తాను" అంటూ తలుపు తెరుచుకుని బయటకు నడిచాడు.

'తలుపెవరు వేశారు?' అనబోయిన ఆమె- అతను చెప్పిన చివరిమాట అర్థమై... ఆ ప్రశ్న వేయలేదు.

• • •

ఆ తర్వాత కొద్దిరోజులకు రోహన్‌కి ప్రమోషన్ వచ్చింది.

కంపెనీ రూల్స్ ప్రకారం ప్రమోషన్ వస్తే రాష్ట్రం మారాలి. అందువల్ల అతన్ని 'ఇండోర్'కి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేశారు.

ముందు ఆఫీసులో రిపోర్టు చేసి, ఇల్లు చూసుకుని, తర్వాత ఫ్యామిలీని కూడా షిఫ్ట్ చేశాడు. అప్పుడప్పుడు స్నేహితులతో ఫోన్‌లో మాట్లాడినా ఎస్.టి.డి. కనుక క్షేమసమాచారాలు అడిగి పెట్టేసేవాడు.

ఆరునెలల తర్వాత ఫ్యామిలీతో తిరుమలకు బయలుదేరాడు. హరీశ్‌కు ఫోన్‌చేసి తను తిరుమలకు వస్తున్న విషయం చెప్పి, తిరుగుప్రయాణంలో నెల్లూరు రైల్వేస్టేషన్‌లో తనను కలవమని చెప్పాడు. వినయ్, గిరిధర్‌లకు కూడా విషయం చెప్పమని, వాళ్ళనీ స్టేషన్‌కి రమ్మనమని చెప్పాడు.

నెల్లూరులో ట్రైను ఆగగానే- తన మిత్రుల కోసం ఆత్రంగా చూసిన రోహన్‌కి హరీష్, అతని కుటుంబసభ్యులు కనిపించారు. కాసేపు అందిటూ ఆనందంగా మాట్లాడుకున్నారు.

"ఎలావుంది ఇండోర్?" హరీష్ అడిగాడు.

"నాకు నచ్చలేదు. మన నెల్లూరులా లేదు" అన్నాడు రోహన్. తర్వాత హరీష్‌ని దూరంగా పిలుచుకుని వెళ్లి-

"వినయ్, గిరి ఎలావున్నారు? వాళ్ళు స్టేషన్‌కి రాలేదేం?" అని అడిగాడు రోహన్.

"వినయ్ ఊళ్లో లేడు... క్యాంపు కెళ్లాడు?"

"కొంపదీసి నర్మదతో కాదుకదా..?" అంటూ నవ్వాడు రోహన్.

"కాదు. వాడు మారిపోయాడు. నర్మద విషయం మరిచిపోయి హాయిగా ఉంటున్నాడు. ఈ మార్పుకి కారణం నువ్వే అనీ, నువ్వు చేసిన మేలు జన్మలో మరచిపోననీ నాతో అన్నాడు చాలాసార్లు!"

రోహన్‌కి ఎంతో సంతోషం వేసింది.

"నా మాటలు వాడిలో మంచిమార్పుకి కారణమైనందుకు నాకెంతో సంతోషంగా ఉందిరా!" అన్నాడు హరీష్‌తో. తర్వాత-

"మరి, గిరి విషయం ఏమిటి? వాడు విశాలను మరచిపోయాడా?" అని అడిగాడు.

"లేదు. ఆమెతో చనువు పెంచుకుని చాలాదూరం వెళ్లాడు. విషయం తెలిసిన అర్చన అతడ్ని వదలి వెళ్లిపోయింది. విశాల తనముందే వీడితో చనువుగా ప్రవర్తించడం చూడలేని ఆమె భర్త విశాలను చంపి, వీణ్ణి ఇరికించాడు. ప్రస్తుతం గిరి జైల్లో ఉన్నాడు."

రోహన్ షాక్ తిన్నట్టు నిల్చుండిపోయాడు. గిరి ఇటువంటి పరిస్థితి తెచ్చుకుంటాడని అతనేనాడూ అనుకోలేదు.

"ఆరోజు నువ్వు ఊహించి చెప్పినవన్నీ గిరి విషయంలో జరిగాయి. నీ మాటలు విని వినయ్ కళ్ళు తెరిచాడు. వీడి కళ్ళు కామంతో కూరుకుపోయాయి. అయినా స్నేహితుడిగా నా ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాను... వాడిని దీన్నుంచి బయటపడెయ్యడానికి!"

ఇంతలో... గార్డ్ విజిల్ ఊదాడు.

"సరే... నేను వస్తాను. వాళ్ళిద్దరినీ అడిగానని చెప్పు!" అన్నాడు రోహన్- ట్రైను వైపు అడుగులు వేస్తూ.

"ఒరేయ్ః రోహన్! 'ఆరోజు నీ మనసులో ఎవరైనా ఉన్నారా..?' అని వినయ్ అడిగితే ఎవరూ లేరని అబద్ధం చెప్పాను. కానీ, నిజానికి నా కొలీగ్ గీతకు దగ్గరవాలని ప్రయత్నిస్తూండేవాడిని. నీ మాటలు నాలో భయాన్ని కలిగించాయి. ఆరోజు నుంచే గీత గురించి ఆలోచించడం మానుకున్నాను. ఈరోజు వినయ్‌లా సంతోషంగా ఉన్నానంటే కారణం నువ్వే! యూ ఆర్ మై రియల్ ఫ్రెండ్!" అన్నాడు హరీష్- రోహన్ చెయ్యి గట్టిగా నొక్కుతూ.

"నిజానికి ఆరోజు నేను కాస్త ఎక్కువగానే భయపెట్టాను. గిరి విషయంలో నేను ఊహించి చెప్పినట్టే జరిగింది. కానీ, మీ ఇద్దరి విషయంలో అలా జరగకపోయి కూడా ఉండొచ్చు. వినయ్ అతిగా ప్రవర్తిస్తే నర్మద వాడి చెంప పగలకొట్టివుండొచ్చు. నువ్వు గీతతో చను[illegible] ప్రదర్శిస్తే తనకు అలాంటి ఉద్దేశం లేదని, జస్ట్ ఓ ఫ్రెండ్‌లా నిన్ను ట్రీట్ చేశానని నీతో [illegible]ప్పి ఉండేదేమో! ఎందుకంటే... విశాల లాంటి ఆడవాళ్ళు కొంతమందే ఉంటారు. అయినా- కీడెంచి మేలెంచమంటారు కనుక, వీళ్ళు తలపెట్టింది మంచిపని కాదు కనుక నేనలా మాట్లాడాను. మనమంతా చిక్కుల్లో పడకుండా హాయిగా ఉండాలనే నా కోరిక!"

ట్రైను వేగం అందుకుంది...

రోహన్ తలుపు దగ్గర నిలబడి హరీష్ వైపు చూస్తూ చేయి ఊపసాగాడు.